

ה"ט 50600/11/20 - עו"ד גרייס אבו שקארה נגד עיסאם רושרוש

בית משפט השלום בנצרת

ה"ט 50600-11-20 אבו שקארה נ' רושרוש
לפני כבוד השופטת הבכירה, רים נדאף
המבקש
נגד
המשיב
עיסאם רושרוש

פסק דין

1. בפני בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת. ביום 19.11.20 ניתן צו במעמד צד אחד, וביום 26.11.20 התקיים דיון במעמד הצדדים, בו נחקרו בעלי הדין, וב"כ הצדדים סיכמו את טענותיהם.
2. המבקש טוען כי הוא ייצג את בתו של המשיב בשם לונא בהליכי גירושין ומשמורת ילדים מול בעלה. הוא ייצג אותה נאמנה לטענתו, הכין עבורה כתבי בי-דין, ייצג אותה בדיון שהיה בבית המשפט לענייני משפחה, התלווה אליה להביא את חפציה מביתה בירושלים ואף עזר לה פיזית בפירוק החפצים.
3. הוא טוען כי לאחר קיום הדיון במשמורת הילדים, לונה ואביה המשיב הביעו את חוסר שביעות רצונם מייצוגו של המבקש, ולאחר מכן ביקשו את הפסקת הייצוג, וקבלו את התיק בחזרה לידיהם. לאחר מכן יצר המשיב קשר עם המבקש וביקש ממנו כי יחזיר לו את שכר הטרחה ששילם לו בסך 20,000 ₪. המבקש לא הסכים והיה וויכוח בין הצדדים, אשר במהלכו איים המשיב על המבקש כי אם יראה אותו בכביש הוא יראה לו. לאחר מספר ימים קבל המשיב שתי שיחות איום מאנשי העולם התחתון אשר דרשו ממנו את השבת הסכום של 20,000 ₪ למשיב תוך 3 ימים אחרת יזיקו לו ולבני משפחתו.
4. המשיב לא הגיש תגובה בכתב, אך טען במהלך הדיון בפני כי לא איים אל המבקש, אלא דרש כי זה יחזיר לו חלק מהסכום ששילם לו מאחר ולא עשה את המוטל עליו במסגרת ייצוג בתו בהליך הגירושין. המשיב הכחיש כי שלח את אנשי העולם התחתון למבקש כדי שיאיימו עליו, וכשנשאל כיצד זה שאותם אנשים שהתקשרו למבקש ידעו פרטים על הסכסוך, ודרשו את השבת הסכום המדויק למשיב לפי הכינוי הנכון שלו, השיב כי סיפר בפני אנשים רבים על הפרשייה, והרבה אנשים יודעים על הסיפור.
5. במהלך עדותו, השמיע המבקש לבית המשפט 3 הקלטות, הראשונה שיחה בינו לבין המשיב, כשהמשיב אישר בפני את תוכן השיחה. שתי שיחות נוספות מאותם אנשים שאיימו על המבקש שאם לא יחזיר למשיב 20,000 ₪ תוך 3 ימים, יזיקו לו ולבני משפחתו. האיום כלל קללות וגידופים שאין מקום לפרטם כאן.

6. לאחר ששמעתי את עדויות הצדדים ושמעתי את ההקלטות של השיחות, הגעתי למסקנה כי הצליח המבקש להוכיח כי המשיב איים עליו הן באופן ישיר באותה שיחה שהתנהלה ביניהם, והן באופן עקיף באמצעות אנשים אחרים.
7. מתוכן השיחה שהייתה בין בעלי הדין עולה כי בשלב מסוים אמר המשיב למבקש בטון מאיים כי הוא "יראה לו" אם יראה אותו בכביש. המסקנה מאותו משפט והפרשנות הסבירה לאותו משפט באותו הקשר היא איום מפורש כנגד המבקש.
8. באשר לאיומים הנוספים מצד אנשי העולם התחתון, אינני מאמינה למשיב כי אינו קשור לאיומים אלו, ואני מעדיפה את גרסתו של המבקש בעניין זה. אין זה הגיוני או מתקבל על הדעת כי אנשים כאלו יצרו קשר מיוזמתם, ללא התערבות או בקשה מצד המשיב, וידרשו ככה סתם מהמבקש להחזיר למשיב את הסכום המדויק ששילם המשיב למבקש בסך ₪ 20,000 תוך נקיבת שמו המדויק של המשיב. המסקנה ממשמע שיחות מוקלטות אלו שהאיומים הללו היו מיוזמתו של המשיב, תוך ניסיון הפחדה או הפעלת לחץ על המבקש כדי להחזיר למשיב את הכסף, כולו או חלקו. חשוב לציין כי רף ההוכחה הנדרש במקרה זה הוא מאזן ההסתברות ולא מעבר לכך, והמבקש עמד בנטל ההוכחה המוטל עליו.
9. באשר לטענותיו של ב"כ המשיב לגבי סתירות כביכול בגרסת המקש, אינני מקבלת טענה זו, ואם היו סתירות כאלו ואחרות, הרי הן סתירות שוליות שאינן יורדות לשורש העניין.
10. חבל שהגענו למצב בו אנשים בוחרים דרכים לא ראויות, לא לגיטימיות, ולא מתורבתות ליישוב סכסוכים ביניהם, תוך פנייה לאנשי העולם התחתון. הדבר חמור עוד יותר עת עסקינן באיום על עו"ד מצד לקוחותיו או משפחותיהם בסכסוך הנובע מיחסי העבודה ביניהם.
- אם למשיב יש טענות כנגד המבקש, הן בנוגע לרמת העבודה והייצוג, הן בחשד לניגוד עניינים, והן בנוגע לגובה שכר הטרחה, יכול הוא לנקוט במגוון ההליכים העומדים לרשותו, אך איומים על המבקש אינו אחד מהם.
11. לסיכום, אני מקבלת את הבקשה, ומאריכה את תוקף הצו עד יום 18.2.21. כן מחייבת את המשיב לשלם למבקש הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך ₪ 2,500.

המזכירות תמציא פסק דין זה לב"כ הצדדים, ותסגור את התיק.

ניתן היום, י"א כסלו תשפ"א, 27 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.